

Trst je vaš

Pasane noći leh sanjan vlaki i avioni. Ne znan da to nazvat noćnun morun ale streson. Mada mi j' čaro zač sanjan jušto to. Za se su krivi mediji. Kako i vavek. Najprvo su danimi namanjali o vlaku ki gre z Trsta v Riku i nazad, a onput o Rafalimi ki su doleteli va hrvatsko ratno zrakoplovstvo. Ma, ta vlak je seh zmutil. Najprvo j' bilo velo veselje. Mnogi su već splanirali kako će poč va Trst železnicun i kako će to bit super izlet, a onput je došal moment kad su si plani pali va vodu, a planeri ostali kod pocurani. Najme, objavljen je vozni red, a Trst je postal Opicina. Vlak kreće z Opicine za Riku na 7 i 50 jutro, a vrnja se z Rike va Trst na 6 i 25 večer. Za Talijani morda OK, ma za nas ki bi šli va Trst, jušto jedno velo niš. I tako - planiranje jednako ludomu radovanje.

Ma, to ča niš od toga putovanja neće bit, ne znači da se o njemu ne more povedat pa smo tako mi va redakcije lamantirali i lamantirali o vlaku i novoj linije. Najveć njih je reklo da j' ta vlak zmišljen za oni ki simo dohajaju zubi popravljat, no ja nisan toga mišljenja aš mi se nekako pari da oni ki semo dohaju na zubni turizam imaju i auto, i soldi za benzin, a mnogi i za produženi vikend. Bilo je i onih ki su govorili da će Talijanon bit to jedan lip izlet - doć će v Riku, malo prošećat, za mići se soldi nažerat pa k večeru - siti i napiti poč doma. Ni š njimin se ne slažen aš da j' pu nas tako jeftino ne bi cela curma ljudi odovuda hodila po spežu va Trst i okolo njega. A ča se žerila tiče, njin je bliže poč leh preko granice va Sloveniju aš je tamo ceneje leh je pu nas. Tako da nismo našli pravi razlog zač z Trsta poč v Riku. Još manje smo ga našli za obrnuti smjer aš zbilja ne znan ča bi pošten čovik delat po noće na relacije Opicina - Trst. Jedino ča mi j' palo napamet je da bi morda mogal delat va njihovoj Čistoće aš mu je takovo delo pu nas sramot, a tamo ga niki ne bi videl, ma onda bi moral smiron delat kod noćni škovacin.

Intanto vas ta pogovor finil je tako ča san ja tu noć sanjala da se ja i moja deca (čitaj mladi kolege) prtimo va ta famozni vlak i krećemo za Trst. Jedan gre va Teatro Verdi na nekakovu operu, ne domišljan se ku i stalno nan pjeva arije. Drugi, nećete verovat, gre na kurbi aš da j' sako proliće nekakov popust, a da va taljanskomu kupleraju nikada ni bil. Treti i četrti ponašaju nekakov bujol i pineli, a mane pitaju da ako san zela pituru. Govorin da san i to va seh bojah. Najme, mi smo se odbavili da čemo celu noć pisat paroli. Kako ke? Pa, valjda Trst je naš i slične. Ov ki gre na operu nan to ne odobrava, ov ki gre va kupleraj nanke ni ne sluša, on je va svomu filmu, a nas tri delamo plan ča čemo se načinit, nan tuliko omraženomu Gaetanu Rapagnettu D'Annunziu. Jedan bi ga popitural celoga va črljeno, a drugi bi ga potpuntal i doklen ov leti va nebo kantal »budi se Istok i Zapad«. Ja govorin da bi bilo dosti da Gabrielu nacrtamo petokraku nasred čela, ma onladinci govore da za to nisu morali ni poč z domi.

I jušto kad smo se se stali da gremo vanka z toga vlaka, va komu ni bilo nigdere nikoga leh mi i kondukter, a da se ni niki pital - ima li strojovoda va vlaku, mat kuca na vrata i zija - ala nesnago stani se, skoro da je polne. I tako nažalost ne znan ča j' bilo te noći. Ma, san dokončala da j' linija postavna da bi se o njoj povedalo, a ča više povedaš, više opravdavaš soldi ke j' EU dala za projekti međugranične suradnje. Kad san pak povedala san ostalemi kolegami, leh su rekli da sa srića da nismo došli do Trsta aš da smo faleli i šefa i stanicu, da smo namesto Trst je naš trebali pisat Trst je vaš. Da j' naš i njega bismo šundrali, a kamo bi onda po špežu hodili?

Tuliko od vlaki. Sad avioni. Dojden ki'vo večer doma, a mat namesto onoga uobičajenoga - ča se sad doma dohaja, pita - zač su ovi rafaeli tuliko skupi? Bledo ju gljedan i mislin si odkuda njoj sad rafaelo, ni ga nikada volela, pa si sopeta mislin da j' videla nekakovu reklamu na televizije, a onput mi sine - misli na avioni! Odgovaran - a, ča ja znan, mane više zanima ča će nan. Tr nas niki ne napada osim ča se med sobun gloyemo. A ona sa nema od moga pacifizma kod z topa odgovara - telice da telice, ča ne znaš da j' Tito vavek govorel »radimo kao da čemo 100 godina živjeti, pripremamo se kao da će sutra rat«. I ča da joj čovik na to odgovori osin da njoj da rafalne puse i gušta kako se smeje kod divojčica.